

[Kofod-Svendsen]

Jeg vil til Leif Hermann sige, at jeg på intet tidspunkt har vendt mig mod en fast stigningstakt. Tværtimod har jeg udtrykkelig sagt, at målsætningen er, sådan som vi har forpligtet os til det i FN, snarest muligt at nå 1 pct., og jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ønsker under udvalgsarbejdet at forhandle om et bredt forlig, så det, der er hovedsigtet med det radikale forslag, bliver realiseret.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Hr. Kofod-Svendsen: USA var drivkraften i det økonomiske opsving. Vi har kun fået lidt af det økonomiske opsving, USA var drivkraften i. Det er ikke denne regering, vi skal rose, det er USA. Desværre er der noget, der tyder på, at det er ved at gå i stå i USA, og derfor kan vi frygte, at det også kommer til at gå værre i Danmark, men man skal selvfølgelig se på de lyse punkter, der er.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg takker hr. Kofod-Svendsen for korrektionen af min misforståelse, og så takker jeg også for, at hr. Kofod-Svendsen talte dansk og vedblev dermed.

Stinus (RV):

Jeg vil gerne takke ordførerne, specielt ordførerne for socialdemokratiet, SF og VS, som har givet tilslutning til det radikale forslag. Det må blive til en mere beskeden tak til udenrigsministeren, men dog en tak, fordi regeringen ikke afviser en stigning i u-landsbistanden i de kommende år og ikke på forhånd afviser at drøfte en eventuel alternativ finansiering til genbosætning af flygtningene i Danmark.

I forbindelse med finanslovsforslaget er der mellem regeringen og det radikale venstre indgået en aftale om, at u-landsbistanden i 1985 skal svare til 0,77 pct. af bruttonationalproduktet. I regeringens oprindelige forslag til finanslov for 1985 er der kun afsat et beløb svarende til 0,74 pct. mod 0,76 pct. i år. Da regeringen sidste år fremlagde sit forslag til finanslov for 1984, var der kun afsat 0,74 pct., men på radikalt initiativ blev procenten forøget til 0,76.

Det var allerede dengang klart for det radikale venstre, at denne procent måtte være udgangspunkt for den forhøjelse af u-landsbistanden, som skulle følge i 1985. Alligevel fremsatte regeringen, der som bekendt også omfatter kristeligt folkeparti, sit forslag til finanslov, som indebar en direkte nedgang fra 0,76 pct. til 0,74 pct. Dette var helt uacceptabelt for det radikale venstre. Vi betvivler ikke kristeligt folkepartis gode vilje, som den er udtrykt af hr. Kofod-Svendsen her i dag, når det drejer sig om u-landsbistanden, men med hensyn til bistandsprocenten havde kristeligt folkeparti i regeringen måttet give køb og acceptere de 0,74 pct. Regeringen, inklusive kristeligt folkepartis minister, argumenterede med, at der ikke ville ske en nedgang i u-landsbistanden målt i kroner, fordi den mindre procent skulle tages af et større bruttonationalprodukt, men for det radikale venstre var og er det afgørende at fastholde den reelle stigning i u-landsbistanden. Derfor må udgangspunktet være de 0,76 pct., som gælder for 1984.

Vi er enige med udenrigsministeren, således som han har udtrykt det i en randbemærkning i Kristeligt Dagblad den 8. august, i, at vi skal bruge kræfterne på at gøre dansk u-landsbistand mere effektiv.

Hr. Fischer talte om betydningen af optimal virkning af u-landsbistanden. Det er det radikale venstre parat til at arbejde for, men vi ønsker at gøre det på basis af en aftalt årlig stigningstakt i u-landsbistanden, indtil vi når den ene procent af bruttonationalproduktet, som blev genbekræftet som mål på UNCTAD 6 i Beograd i juni i år.

Til hr. Kofod-Svendsen vil jeg sige, at for det radikale venstre er »as soon as possible« 1992.

Jeg bruger udtrykket »aftalt årlig stigning«, for det radikale venstre husker også, at en socialdemokratisk regering i 1982 i strid med, hvad det radikale venstre opfattede som en aftale, fremkom med en spareplan, hvorefter u-landsbistanden skulle ned på 0,7 pct.

Det radikale venstre ønsker med sit forslag at sikre en fast stigningstakt i u-landsbistanden, som i sig selv vil være med til at effektivisere bistanden, fordi den vil give Danida mulighed for at disponere og planlægge på en anden måde end hidtil ved at fjerne den politiske usikkerhed om bistandens størrelse.